

РЕШЕНИЕ

№ 26168

гр. София, 06.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 26.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10584** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Д. Я. Я., ЕГН - [ЕГН], подадена чрез адв. Т. и адв. И., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221123006267-091-001/20.06.2024 г., издаден от Ц. М. П. - орган, възложил ревизията, и Н. Ч. Т. - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1230 от 05.09.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на РА, като издаден при допуснати съществени процесуални нарушения – липса на доказано основание по чл. 122, т. 1 от ДОПК, както и в противоречие с принципите залегнали в чл. 2, чл. 3 и чл. 5 ДОПК. Не споделя и изводите на ревизиращи за осъществява от него търговска дейност по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от Търговския закон /ТЗ/, респ. за наличието на реализиран доход по чл. 48, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 7 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/. Изтъква се също така, че в РА неправилно е определена данъчната основа по чл. 28 вр. чл. 26, ал. 7 вр. ал. 1 ЗДДФЛ вр. чл. 19 ДОПК. Излагат се и конкретни доводи относно неправилното прилагане на КСО и ЗЗО свързани с начислените с РА задължения за ЗО, ДОО и УПФ произтичащи от изводите на приходните органи за осъществявана от РЛ търговска дейност, а именно покупка и продажба на стоки, доставяни чрез куриерските фирми – „Еконт Експрес“ ООД, „Спиди“ АД и „Български пощи“ ЕАД. Предвид изложеното се иска отмяна на данъчния акт с присъждане на съдебно-деловодни разноски за

настоящото производство.

В съдебно заседание оспорващият, редовно призован, се представлява от адв. И., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, като бъде прогласен за нищожен РА, алтернативно да бъде отменен, като издаден в противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се присъждане на разноски в полза на адвокатското дружество съгласно правилата на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата /ЗА/, както и държавна такса в размер на 10 лева в полза на жалбоподателя.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. Й., оспорва жалбата и иска отхвърлянето ѝ като неоснователна, с присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Счита, че доколкото в случая от процесуалния представител на жалбоподателя е предоставена безплатна правна помощ, то не следва да се присъжда адвокатско възнаграждение, алтернативно прави възражение за прекомерност.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизията е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221123006267-020-001/25.10.2023 г., връчена по електронен път на 07.11.2023 г. /л. 30-32/, с която е възложено извършването на ревизия на Д. Я. Я. за определяне на задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, за ДОО, ЗО и УПФ за данъчни периоди от 2019 г. до 2021 г.

Цитираната заповед е издадена от И. К. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД при ТД на НАП В. Т., в качеството ѝ на заместник на Ц. М. П., съгласно Заповед № 7757/24.10.2023 г. /л. 29/, издадена от директора на офис за обслужване В..

Срокът за извършване на ревизията е удължен със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221123006267-020-002/07.02.2024 г., издадена от Ц. М. П. – началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД при ТД на НАП В. Т., оправомощена със Заповед № ЗЦУ-ОПР-24/15.06.2023 г. /л. 20/ на изпълнителния директор на НАП, Заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. /л. 21-23/ на зам. изпълнителния директор на НАП, Заповед № З-ЦУ-2221/25.10.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП /л. 24-25/.

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221123006267-092-001/19.04.2024 г., връчен на 22.04.2024 г. по електронен път /л. 36-59/. Срещу РД е подадено писмено възражение по реда на чл.117, ал. 5 от ДОПК на 05.06.2024 г., което е прието за неоснователно.

Въз основа на съставения ревизионен доклад, органът възложил ревизията – Ц. М. П. и Н. Ч. Т. - ръководител на ревизията - гл. инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т., на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, са издали РА № Р-22221123006267-091-001/20.06.2024 г. /л. 63-67/. Същият е надлежно връчен на ревизираното лице на 26.06.2024 г. по електронен път (л. 68). На Д. Я. са установени данъчни задължения за периода 2019 г. – 2021 г. за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за ЕТ, както и за ДОО, ЗО и УПФ. Същите са установени в хода на ревизия

проведена по особения ред на чл. 122 и сл. ДОПК, предвид наличието на обстоятелството по чл. 122, т. 1 ДОПК.

В хода на ревизионното производство от ДЗЛ е изискано представяне на документи и писмени обяснения, с които са изискани доказателства във връзка с установени данни за извършени от лицето доставки на стоки чрез пощенски оператори и изплатени в негова полза суми от наложени платежи и постъпили суми по банков път, както и да попълни декларация по чл. 124, ат. 3 от ДОПК и да изрази становище. В отговор са представени изисканите доказателства.

Извършени са и насрещни проверки на физически лица - получатели и податели на стоки продавани от ревизираното лице, за резултатите от които са съставени протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/.

Изпратени са и искания за представяне на документи от трети лица, подробно описани в РД на стр. 12 от РД. Изискана е информация от физически лица посочени като получатели и податели на пратки в данните предоставени от куриерските дружества „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД с ЕИК[ЕИК]. „СПИДИ“ АД с ЕИК[ЕИК] и „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК].

В отговор са представени файлове и справки под формата на електронни таблици във формат EXEL, PDF и ZIP файлове за всички пратки, по които Д. Я. за ревизирания период е подател и получател на куриерски пощенски пратки, получени суми по наложен платеж и пощенски записи, ведно със снимки на документи, показващи изплащането в брой на наложените платежи и парични преводи.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление № Р-22221123006267-113-00Г25.03.2024 г., връчено на 27.03.2024 г., с което ревизираното лице е уведомено, че основата за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2021 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124 от ДОПК. От РЛ са представени декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК и е изразено становище. По отношение на разходите за дейността е констатирано, че поради обстоятелството, че ревизираното лице не разполага с първични счетоводни документи за придобиване на продадените стоки, следва да се вземат предвид разходите, посочени в справките „Получени пратки“ и „Изпратени преводи“, представени от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, разходите посочени в справка „платена цена на пратката с титуляр ревизираното лице“, представена от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД и разходите, декларирани в дневниците за продажби на регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ лица с получател ревизираното лице

В заключение органите по приходите са приели, че Д. Я. е извършвал търговска дейност - покупки и продажби на стоки към клиенти, доставяни до тях чрез куриерските дружества „Еконт Експрес“ ООД, „Спиди“ АД и „Български пощи“ ЕАД. Налице са повтарящи се действия. Сумите от електронна търговия от продажба на стоки чрез платформите Е., Etsy и Facebook, получавани от куриерските дружества и по банков път са от дейност на ревизираното лице и са негови доходи, които следва да се третират като стопанска дейност по години и за които се дължат осигурителни и здравно - осигурителни вноски по реда на КСО и ЗЗО, както и данък по ЗДДФЛ.

РА е оспорен по административен ред. Жалбоподателят възразява срещу допълнително установените задължения, като намира, че са налице множество материални и процесуални нарушения. Счита, че чл. 122 от ДОПК неправилно е приложен. Твърди, че търговска дейност по занятие не е извършвана, тъй като са

продавани предимно лични вещи на семейството след употребата им, в подкрепа на което посочва, че между периода на закупуването им и на продажбата е изминало известно време. На следващо място сочи, че неправилно е прието, че същият е задължено лице по смисъла на чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО. В заключение претендира отмяната на акта като необоснован и незаконосъобразен.

Изложените по-горе възражения са приети за неоснователни и с Решение № 1230 от 05.09.2024 г. директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП е потвърдил изцяло РА.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, в това число доказателства удостоверяващи притежаването на КЕП от лицата, подписали в съответното длъжностно качество РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, ведно с оптичен носител, на който се съдържат електронните документи и файловете, генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис.

В хода на съдебното производство, в изпълнение на указанията дадени от съда, са представени и приети по делото писмени доказателства под опис /л. 101/, с които се мотивира възлагането и извършването на контролни производства от ТД, която не е териториално компетентна, а именно: Доклад рег. № 93-00-2469/21.05.2024 г. на зам. директора на дирекция „Контрол“; писмо изх. № М-24-39-75#1/17.04.2024 г. на зам. изпълнителния директор на НАП адресирано до директора на Д „ОДОП“ – С.; указание изх. № 20-00-70/29.04.2021 г. относно въвеждане на организация за възлагане на производства спрямо лица с компетентна ТД на НАП – С. на органи по приходите при ТД на НАП - Б., ТД на НАП – В., ТД на НАП- В. Т. и ТД на НАП – П.; докладна записка рег. № 93-00-2203 от 19.04.2021 г. на зам. директора на дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП; Докладна записка рег. № 93-00-5429 от 03.11.2021 г. до изпълнителния директор на НАП; доклад рег. № 93-00-2957 от 01.07.2022 г. на директора на дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира оспорения ревизионен акт за нищожен, съображенията за това са следните:

Оспореният ревизионен акт е издаден като електронен документ, подписан с професионални КУКЕП на неговите издатели и съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ отговаря на предвидената в закона форма, като в тази връзка са представени доказателства за валиден КУКЕП. Мотивиран е с констатациите, изложени в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е негова неразделна част. Съдържа разпоредителна част в табличен вид с посочени вид, основание и размер на установените задължения. Следователно от формална страна РА е издаден в предвидената от закона писмена форма и има законово изискуемото съдържание. Същият, обаче е издаден от некомпетентни органи по приходите.

В процесния случай РА е издаден от Ц. М. П. - началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – В. Т., възложил ревизията, и Н.

Ч. Т. - гл. инспектор по приходите в ТД на НАП – В. Т., ръководител на ревизията. Не е спорно по делото, че към датата на провеждане на ревизията и издаване на ревизионния акт Ц. П. и Н. Т. са служители в ТД на НАП – В. Т.. Не е спорно още, че ревизираното лице – Д. Я., от момента на възлагане на ревизията до нейното приключване с издаване на РА е с адрес в [населено място].

За доказване на компетентността на издателите на ревизионния акт са представени заповед № ЗЦУ-ОПР-24/15.06.2023 г. изпълнителния директор на НАП /л. 20/, с която основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от ЗНАП изпълнителният директор на НАП е оправомощил Г. Д., зам. изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 от ДОПК.

Представена е Заповед № ЗЦУ-ОПР-22 от 22.08.2022 г. /л. 98/, с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от ЗНАП изпълнителният директор на НАП е оправомощил З. Г., зам. изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 от ДОПК. На основание тази заповед е издадена Заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, с която са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които от ТД на НАП - В. Т. е и Ц. П.. Представено е приложение към заповед № З-ЦУ-2221/25.10.2023 г., съгласно което за ЗЛ - Д. Я. за компетентната териториална дирекция ТД на НАП - С. е определена териториална дирекция и екип на териториалната дирекция от ТД на НАП – В. Т.. Издадена е Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. /л. 26/ на директора на ТД на НАП - С., с която е разпоредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК да се изпълняват от служители /органи по приходите/, за които съгласно Заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. В т. 10 от заповедта е посочена Ц. П.. В случая ЗВР е издадена от И. К. А. при условие на заместване на Цв. П., съгласно Заповед № 1270 от 15.11.2021 г. на директора на ТД на НАП – В. Т. и заповед № -7757 от 24.10.2023 г. на директора на офис за обслужване В., видно от която на П. е разрешено ползването на два дни отпуск на 25 и 26. октомври 2023 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 112 ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на ЗВР, като ревизия може да се възлага или от орган по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция /чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК/, или от изпълнителния директор на НАП, съответно от определен от него заместник изпълнителен директор /чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК/. Д. на правомощия обаче от заместник изпълнителния директор на НАП към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи на нормата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция.

Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК са изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник,

предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму. Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ДОПК - „актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция“. На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс по отношение на физическите лица е ТД на НАП, където е постоянният им адрес, вкл. и по отношение на ЕТ. В случая постоянният адрес на жалбоподателя, както вече се посочи е в [населено място], поради което в случая компетентна е ТД на НАП С..

Основен принцип при провеждането на ревизионно производство е, че процесуалните действия се извършват от органи по приходите от компетентната териториалната дирекция, в случая по седалище на юридическото лице. Изключенията от това правило са изчерпателно изброени и към тях се пристъпва при наличие на определени в закона предпоставки. Предвиденото в нормата на чл. 12, ал. 6, изр. първо от ДОПК изключение от общото правило за определяне на компетентния орган определя, че „правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор“. В тази връзка в чл. 10, ал. 8 от ЗНАП е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда. С изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г., е приета нова норма - разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, обаче изисква освен да се определят със заповед на изпълнителния директор на НАП, компетентните органи, за които не се прилагат чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, също така и да бъде обоснована причината, която налага на органи по приходите при ТД на НАП В. Т. в случая да се възлага извършване на ревизия на физическо лице, което е с постоянен адрес в С.. Такива мотиви изцяло липсват, както в горепосочените заповеди на изпълнителния директор на НАП, зам. изпълнителния директор на НАП, така и в издадените в хода на ревизията официални документи, поради което, Съдът счита, че не е спазено изискването на закона да бъде посочена необходимостта, наложила прилагането на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП. Нормата като изключение от общия принцип следва да се тълкува стриктно, а не разширително, тоест следва да се допуска отклонение от общите правила за компетентност на органите единствено в изключителни случаи и при доказана необходимост от това. В конкретния случай липсата на такава обосновка е

достатъчна, за да бъде направен извод за неизпълнение от страна на ревизиращия екип на формалното изискване на нормата на чл. 10, ал. 9 от ДОПК за отклоняване от общата териториална компетентност на органите по приходите, визирана в чл. 7 и чл. 8 от ДОПК.

Обратен извод не следва и от представените пред настоящата инстанция писма и докладни /л. 101 и сл./. Част от тях са неотносими към процесната ревизия доколкото са съставени през 2024 г., а настоящата ЗВР е издадена на 25.10.2023 г. Другата част, изготвени в периода 2021 г. – 2022 г. не са цитирани в процесните заповеди и не могат да се приемат за мотиви за тяхното издаване. Обобщено съдържанието на докладните записки и писмата се свежда до анализ на натовареността на контролните отдели на различните териториални дирекции и се предлага неравномерната натовареност да бъде преодоляна като се изключи приложението на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК. Анализът на разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП обаче не води до извод за такава нормативно предвидена възможност. Става въпрос за инцидентно възникнала необходимост, която да бъде преодоляна с временно оправомощаване на лица от друга териториална дирекция. Видно от писмата и докладните записки, представени в хода на съдебното производство, не се касае за инцидентно възникнала необходимост, а за трайна, цялостна организация на дейността, което е в периода от 2021 г. до 2022 г. Подобен подход е в нарушение на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК. Представеното писмо № 20-00-70 от 29.04.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, адресирано до всички териториални директори, не следва да се кредитира като доказателство, което да обоснове каква точно е необходимостта по чл. 10, ал. 9 от ЗНАП ревизията на конкретното дружество да бъде извършена от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК, тъй като то по своята същност е вътрешно ведомствен акт с информативно съдържание, в който се описва каква обща организация ще се създаде за възлагане и осъществяване на контролни производства с цел създаване на по-равномерна натовареност между териториалните дирекции, но не съдържа никакви конкретни аргументи обосноваващи необходимост по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП (виж Решение № 4704 от 15.04.2024 г. по адм. дело № 284/2024 г. на ВАС, VIII о.). Не може да се приеме, че упражняването на правомощието по чл. 12, ал. 6 от ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП е изцяло по преценка за целесъобразност на компетентния за това орган. Неслучайно законодателят е употребил термина "необходимост", а не "преценка", като доказването е необходимо във всички случаи, за да не се стигне до превратно упражняване на власт и игнориране/заобикаляне на императивни правни норми, вкл. за независимост и безпристрастност на органите по приходите. В този смисъл са Решение № 2675 от 06.03.2024 г. по адм. дело № 7618/2023 г. по описа на ВАС, Решение № 2947 от 12.03.2024 г. по адм. дело № 8751/2023 г. по описа на ВАС, Решение № 5963 от 15.05.2024 г. по адм. дело № 1518/2024 по описа на ВАС.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че не са изпълнени предпоставките на чл. 10, ал. 8 от Закона за НАП, в който е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална

дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда. Настоящият случай не покрива тази хипотеза поради липсата на представени заповеди за командироване на служители от ТД на НАП – В. Т. в ТД на НАП С.. Настоящият състав счита също така, че функциите по възлагане на ревизия по реда чл. 112 ДОПК са извън обхвата на приложението на чл. 10, ал. 9 ЗНАП, тъй като, както вече се посочи, специалната и императивна разпоредба на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК не дава възможност изпълнителният директор и неговите заместници да оправомощават други органи по приходите със своите правомощия по възлагане на ревизия. От друга страна по аргумент от чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии следва да бъде определен от териториалния директор на ТД на НАП С. /за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция /в случая ТД на НАП – В. Т./ и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП С. – аргумент и от чл. 11 ЗНАП. В тази връзка по силата на заповед № РД-01-869 от 03.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. не е предоставена надлежно компетентност за възлагане на ревизии на Ц. П., вкл. и на заместващата я И. К. А., тъй като директорът на ТД на НАП С. не притежава компетентност за предоставяне на такава спрямо органи по приходите от друга териториална дирекция. Това води несъмнено до извод за издаване на РА от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП - В. Т.. В този смисъл е и практиката на ВАС, а именно: решението № 4460/10.04.2024 г. по адм. д. № 11074/2023 г., Решение № 2675/06.03.2024 г. по адм. д. № 7618/2023 г., Решение № 2131/22.02.2024 г. по адм. д. № 6767/2023 г., Решение № 26 от 04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 176 от 09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 4425 от 26.04.2023 г. по адм.д. № 7761/2022 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 13222/23.12.2021 г. по адм. д. № 3212/2021 г., I отд. на ВАС; Решение № 463/14.01.2021 г. по адм.д. № 8918/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 1456/03.02.2021 г. по адм. д. № 10482/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 2679/26.02.2021 г. по адм.д. № 11773/2020 г., I отд. на ВАС и Решение № 11678/17.11.2021 г. по адм. д. № 2837/2021 г., VIII отд. на ВАС.

С оглед изложеното жалбата се явява основателна, а ревизионният акт следва да бъде прогласен за нищожен. На основание чл. 160, ал. 5, вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на компетентния административен орган – директор на ТД на НАП - С. за възлагане на нова ревизия на Д. Я. Я. при съобразяване с дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

Съобразно изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за платена държавна такса в размер на 10 лева.

От процесуалния представител на жалбоподателя е заявено искане за заплащане на адвокатско възнаграждение, чиито размер се претендира по реда на чл. 38 от ЗА, съгласно представен Договор за правна помощ и съдействие (л. 150-152) от 28.06.2024 г., в който изрично е записано, че адвокатската услуга се предоставя по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 (на

материално затруднени лица) от ЗА. Искането за разноси е основателно, а представеният договор за правна защита има обвързваща сила за съда и представлява валидно основание за прилагане на чл. 38 ЗА. В съответствие с принципа за независимост на упражняваната адвокатска професия, установен с чл. 2, ал. 1 ЗА, в хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, адвокатът сам определя кои лица са материално затруднени, както и на кои от тях да окаже безплатна правна помощ, поради което основанието за сключване на приложения договор, не подлежи на установяване пред съда. Съгласно ал. 2 на чл. 38 ЗА, в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. Съдът го определя в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 ЗА и осъжда другата страна да го заплати, т. е. в случая по реда на чл. 7, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.04 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и е в размер на 1899,32 лв. Страната може упълномощи адвокатско дружество да я представлява пред съда, което дружество от своя страна има право да преупълномощи един или няколко съдружници за извършване на процесуално представителство по конкретното дело. В този случай адвокатското възнаграждение се дължи на адвокатското дружество, като отношенията между адвокатското дружество и адвоката, осъществил процесуално представителство на клиента, са без значение за присъждането на разностите по делото, включително на адвокатското възнаграждение по реда на чл. 38 ЗА. В тази връзка и с оглед изхода на спора НАП следва да бъде осъдена да заплати в полза на адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ адвокатско възнаграждение в горепосочения размер. Следва да се отбележи също така, че в случая ответникът не посочва защо приема възнаграждението за прекомерно, а за наличието или не на основания за прекомерност съдът не следи служебно (по аргумент от чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр. с чл. 144 АПК). Фактическата и правна сложност на делото, както и правният интерес по спора, не навеждат на извод за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Воден от горното и на основание чл. 160 ДОПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН ревизионен акт № Р-22221123006267-091-001/20.06.2024 г., издаден от Ц. М. П. - орган, възложил ревизията, и Н. Ч. Т. - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1230 от 05.09.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП относно установените на Д. Я. Я., ЕГН [ЕГН], задължения за данъчни периоди от 2019 г. до 2021 г. в общ размер на 16659,16 лв., от които за годишен и авансов данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица на ЕТ в размер на 3651,97 лв., за държавно обществено осигуряване - за самоосигуряващи се в размер на 4898,63 лв., за здравно осигуряване - за самоосигуряващи се в размер на 1 929,82 лв., за универсален пенсионен фонд - за самоосигуряващи се в размер на 1655,02 лв. и лихви за забава общо в размер на 4 523,72 лева.

ИЗПРАЩА административната преписка на директора на ТД на НАП – С. за възлагане на нова ревизия на Д. Я. Я., ЕГН -[ЕГН], който следва да съобрази съдържащите се в мотивите на настоящия съдебен акт задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на Д. Я. Я., ЕГН -[ЕГН], сумата от 10 /десет/ лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, БУЛСТАТ –[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], вх. В, сумата от 1899,32 (хиляда осемстотин деветдесет и девет лева и тридесет и две стотинки) - адвокатско възнаграждение по чл. 38 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: